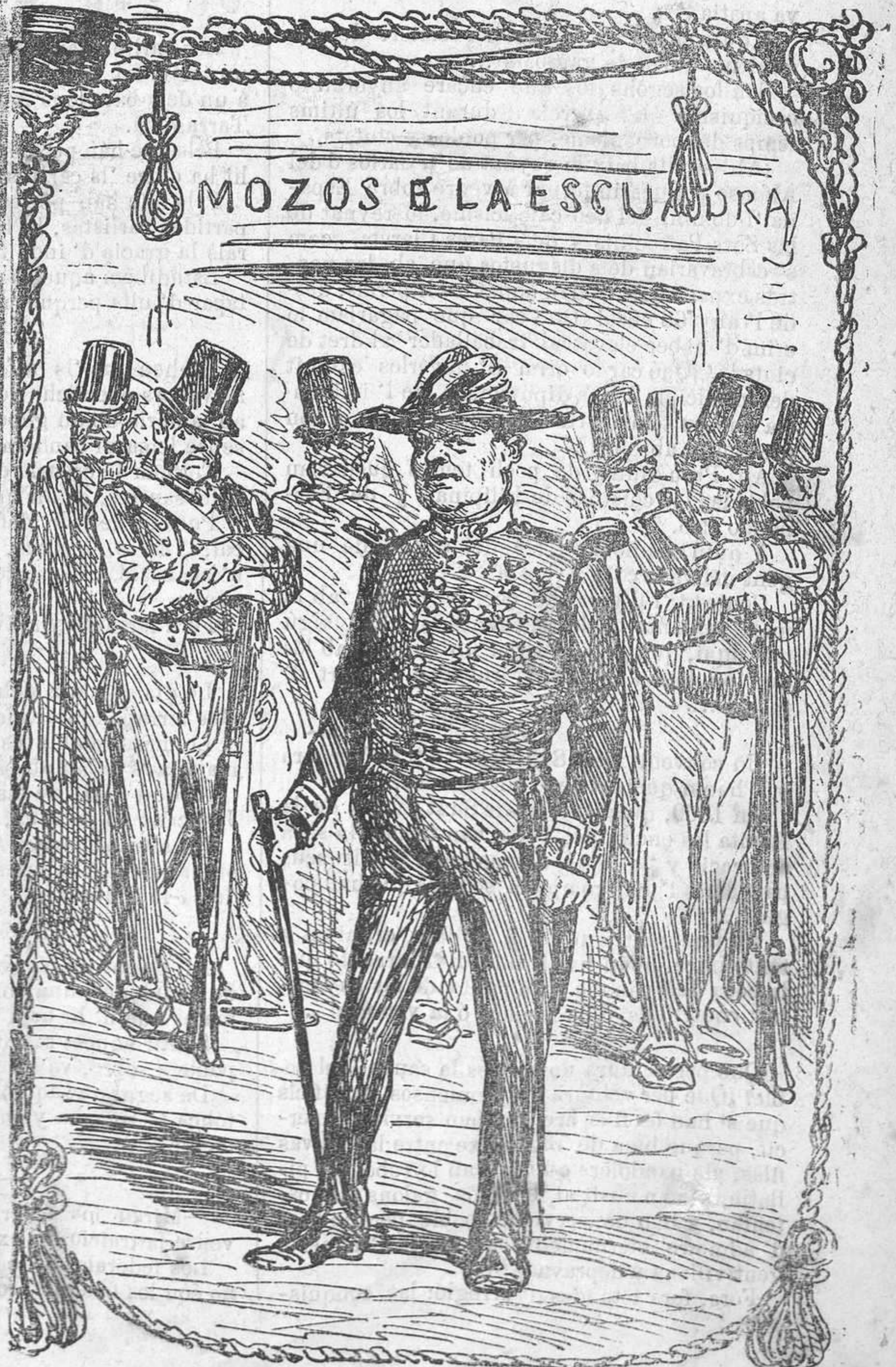
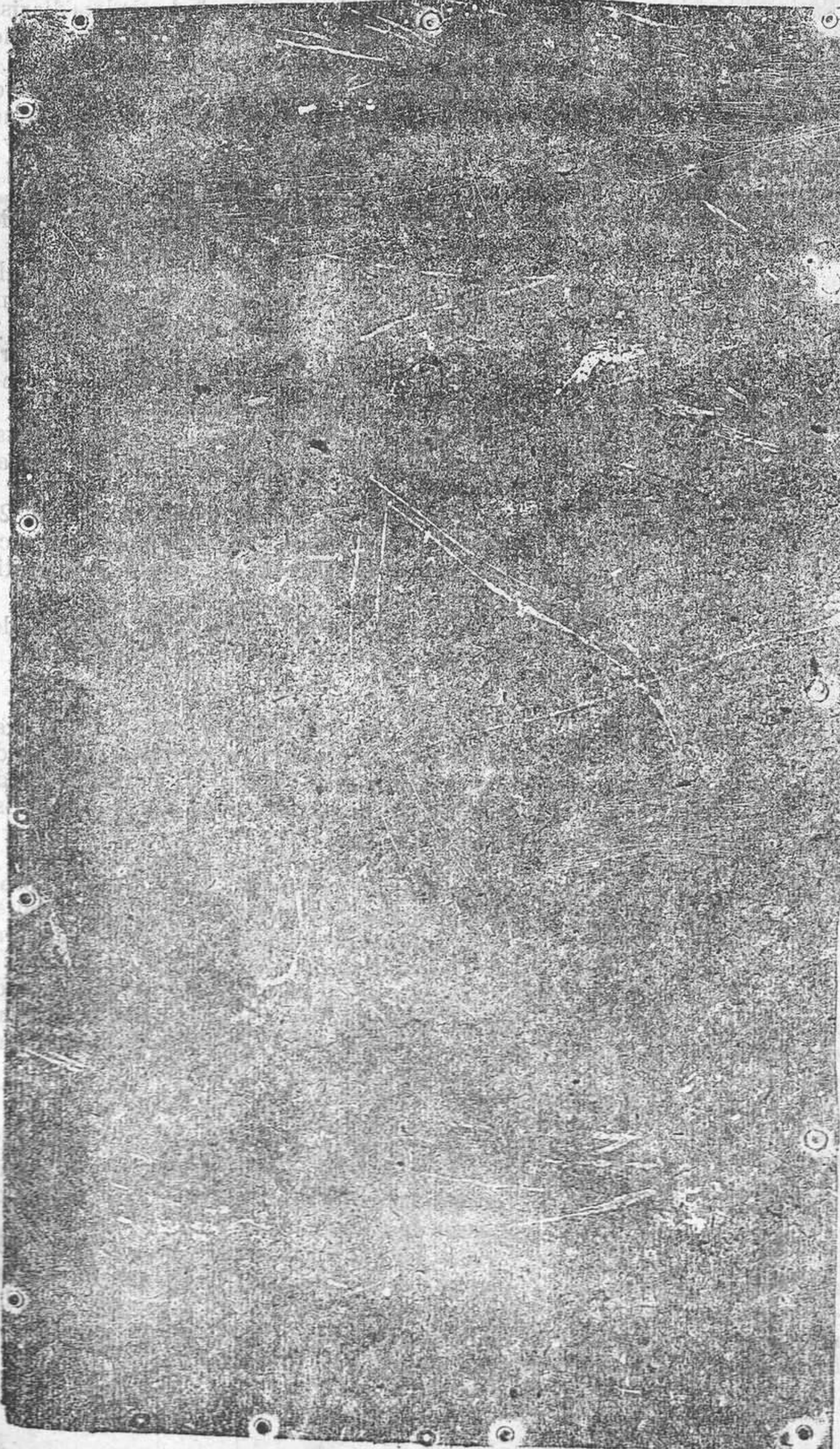

LA CAMPANA DE GRACIA

1866.

1874,

¿No 'ls demanavan? Aquí 'ls tenen.

¡GUERRA SENS QUARTEL!

Encare hi ha qui 's recorda que las guerras s' acaban moltes vegades per medi de un conveni!...
Encare hi ha qui tractaria de aplicar aquest sistema á la guerra carlista!
Sembla impossible!
¡Un conveni!

¡Qué per ventura no 'l tenen sempre obert lo conveni en favor seu los partidaris del absolutisme? ¡Qué per ventura no tenen 'l medi de sometres á indult sempre que vulgan? ¡Hi ha hagut fins are un carlista que se 'l hi haja negat 'l indult may que 'l haja sollicitat? Y donchs? ¡A qué parlar de convenis?...

Jo ja 'u veig: la idea de que s' acabi la guerra té dos classes de partidaris; los que comprarian la pau, pero una pau ficticia, una pau de uns quants anys no mes, encare que fos al préu de la seva honra y de 'l honra de la patria; y 'ls que voldrien lo conveni per recullirne las engrunas.

Son los primers aquells que al arrancáshi la nació las quotas del empréstit, los hi arranca 'l ánima: aquells que s' esborronan quan se 'ls demana un petit sacrifici, y 's queixan de que estiga paralisat lo comerç é inactiva 'l industria: aquells que no veuen la patria mes enllá dels cristalls del aparador de la seva botiga, ó de la barana del seu escriptori, aquells sers egoistas, murmuradors, apáticos y descontents, que no saben coneixe que 'ls mals comuns y 'ls seus particulars principalment depenen de son mateix egoisme, de las sevas murmuracions, del seu descontento y de la seva apatia....

Y quin cas s' ha de fer del criteri de una gent tan curta de gambals?...

Son los segons los que encare anyoran lo caciquisme qu' exercian durant los últims temps del borbonisme, per pobles y ciutats.

¡Ah! si ells baix lo reynat de 'n Carlos ó del Alfonso pogués sin tornar á veure sobre España 'l domini del neo-catolicisme, lo reynat de las Sors Patrocinis y dels Pares Clarets, ¡com s' esbravarian dels disgustos que ab las nostras expansions los han donat los liberals, desde 'l any 68 ensá! Qué car que pagariam lo crim d' haber elevat al treballader al dret de ciutadá! ¡Qué car lo crim d' haverlos excluit del municipi, de las diputacions, de 'l influencia que en totas parts exercian gracias á son predomini absolut!...

Ah! Prou dintre de poch temps quedarian pobladas las colonias de Filipinas y de Fernando Póo.

Y quin cas hem de fer del criteri de una gent malvada com aquesta?

Contesti 'l liberal de cor, y busqui ab la mateixa llanterna de Diógenes, si hi ha algú mes aquí, que pugua desitjar un conveni ab los que 'ns han assassinat, robat y omplert d' insults....

Un conveni! En 1840 va ferse 'l de Vergara y 'l han esqueixat déu mil vegadas.

En 1860, quan los fets de Sant Carlos de la Rápita los oncles del Terso van firmar la seva abdicació y 'ls seus descendents y 'ls seus partidaris 'l han rompuda sempre que han pogut...

Ab una gent tant falsa y tant criminal y tant cínica, no hi ha altre medi d' arreglo que la boca dels canons y la punta de las bayonetas: contr' ells, ó bé la mort ó la victoria!...

Que per ventura no val res la sanch del poble? ¡Qué per ventura 'ls inmensos sacrificis que s' han fet fins are, deuen servir al exercit, perque haja de regoneixe entre las sevas filas, als bandolers que sols ab lo robo y 'l pillatge, s' han cusit al bras los galons qu' ostentan, y han de servir al poble perque haja d' admetre eternament los insults d' aquesta gent villana y depravada?...

Fora, fora tota idea d' arreglo: las conquis-

tasdel poble no poden tornar endarrera! Lo poble també es fanatich: fanatich de la llibertat: també 'l poble es absolutista; es absolutista per lo que toca als seus drets, y jentéguin tho aquella gent curta de vista que voldria que s' acabés la guerra! si la guerra hagués d' acabarse en dany dels drets del poble, aquest no renunciaria may á recobrarlos, y tanta sanch ó mes de la que ha derramat fins are per conquistarlos, derramaria en avant per obtenirlos novament.

Lo carlista es una mala herba que ha crescut en lo camp de nostra patria, y no hi ha altre medi que arrancar-la.

¡Qué 'n treuriam de segar 'l agram, si quedantse enterrats los arrels, al poch temps tornaria á rebrotar ab mes ufana que avans?

Ah! Massa que 'u hem fet de contemporisar ab los carlins; massa temps que hém deixat sota de terra 'ls arrels de las intestinas discordias!...

Mes lo qu' es are, seriam suicidas si no tractéssim d' acabar per medi de la forsa lo que ab la forsa s' ha comensat; si no miressim d' ofegar encare que siga dintre de un mar de sanch, una idea impia y botxornosa.

¡Guerra, guerra á mort al carlisme!

¡Y guerra, guerra també, als que en aquets moments parlin de un conveni impossible, absurdo y deshonorós!

BATAILLARAS

Los carlins han fusellat prop de Gandesa á un tal Vidal, pèl delicté d' haver pertenescut á un dels batallons franchs de la provincia de Tarragona.

Pèls que han pertenescut á algun cos franch, hi ha entre 'ls carlins la pena de mort.

Pèls que han pertenescut á alguna de las partidas carlistas, hi ha sempre entre 'ls liberals la gracia d' indult.

Estudihém aquets contrastes, y deixémnos tapar d' ulls perque 'ns fusellin.

Diuen que 'ls alfonsins ajudant als conservadors enemichs de la República, ja tornan ab la deria de un govern nacional sense nom, sense lema ni bandera....

Tothom se creuria en vista d' aixó que no defensen res, es dir que defensen lo vuyt.

Pues no senyor, defensen la patria estomacal, 'l arrós, la poma, 'l presupuesto, lo dret d' acabar d' escurar los óssos de la pobre España.

Fora farsants y ¡Viva la República!

Lo dia de tocar alaluya, tot eran descargas pèls terrats de Barcelona.

Lo mes notable es que 'ls disparos en sa majoria 's feyan ab bala.

Aquest modo de fusellar al próxim, encare Jesucrist no resucita, fa molt carlí.

Nosaltres hauriam volgut veure com aquest entusiasme católich s' apagava als calabossos de ca-la Ciutat.

Al passar un convoy de ferits pèls carrers de Santander, una dona exclamá:—La llástima es que n' hi haja tant poch!

Sentir aquest rasgo de cinisme y tirárseli 'l poble a sobre, vá ser tot hù.

De segur que aquella dona es católica, apostólica y romana y vá á confessar cada diumenje.

—Mireu los federales! diuen alguns, al veure la traició del ex-ministre Anrich...

Los federales? podém dir nosaltres: no, aixó no son los federales, son los carlins. ¡No con-

fessa 'l Anrich mateix qu' era carlí? Y donchs?

Lo dia en que un correigionari nostre 's fiqui entre 'ls carlins y 'ls fassa una traició per fer triunfar la federal, tindrán rahó de dir qu' entre 'l nostre partit hi ha traidors.

Per ço si no tenim 'l Anich per correigionari, tampoch hi tenim á n' en Posas ni á n' en Caletus ni tants altres que havent sigut carlins, avuy se la pintan de federales.

Se diu que contra las trinxeras dels carlins de Abanto sino hi basta 'l atach, perque com rapbufos s' están enterrats en ellas, sens respondre al foch de nostre exercit, hi haurá necessitat d' emplear las minas.

Si aixís succeheix, serán las trinxeras lo millor trinxadore d' aqueixos salvatjes.

Si hi ha cel, y després de morts hém de donar compte á Déu de las nostras culpas, no voldriam pas ser d' aquest personatje bufo en sos principis y en sas postrimerias sanguinari, que 'l hi diuen Carlos VII.

Abusant del nom de Déu está destrossant á la Patria y assessinant al floret mes triat de la seva joventut.

Las llágrimas de tants pares, de tantas germanas y de tantas promesas han de caure sobre de la seva conciencia, barrejadas ab la sanch de tantas víctimas, com un diluvi, fins anegar-lo y donarli per mort la vida mes terrible, los tormentos atrossos del remordiment.

Se 'ns diu en una atenta carta, que 'l dia vuyt d' abril los pobres municipals encare estavan condemnats á celebrar vulgas, que no 'ls dejunis de la senmana Santa.

Com se coneix que 'l senyor Rius y Tauler no te de passar lo sant dia ab deu ralets diaris.

Oh y lo mes notable que 'ns diuen, es que 'ls sous grossos tots s' han pagat al corrent....

Ja fan bè 'ls senyors de ca la Ciutat de no volerse dir ni siquiera republicans... Com que son tant poch demócratas!...

¡Qué brillantíssim fou en 'l acció del 27 lo comportament del batalló de marina!

Siscents dinou homes ab 21 gefes y oficials entran en foch: se 'ls diu que avansin y avansin: cau sobre d' ells un ruixat de balas, y aquells reclutas que esperimentan per primera vegada 'l poder de la pólvora enemiga, segueixen avant, avant sempre.

Deixan 'l camí cubert de morts y de ferits; pero al últim queda seva la trinxera senyalada.

Los 619 homes s' han tornat 251: los 21 oficials no mes que cinch; pero seva es la victoria y seva es també 'l admiració y la gratitud de la patria.

Gloria, gloria eterna als valents soldats del batalló de marina!

Sembla que 'l nou capitá general Sr. Serrano Bedoya ha consultat als senyors que fan de diputats provincials sobre la conveniencia de restablir novament lo cos de Mossos de 'l Esquadra.

Estarém alerta á veure lo que fan en Soler y Matas y altrás personas, avuy diputats provincials d' ordre canyescá, y un dia membres de la Junta revolucionaria, que ab general aplauso va declarar disolt lo Cos de Mossos.

Respecte al capitá general, aplaudim que d' aquest modo 's tregui 'l mort de sobre, en un acte que pot crearli ó emanciparli moltíssimas simpatias.

Las personas que han vist de la vora la partida de 'n Saballs, asseguran qu' entre 'ls seus individuos molts n' hi há que van vestits de mossos de 'l Esquadra.

N'hi ha que anyadeixen que son alts y ben plantats, que duhen patillas y que no deixan de semblarse moltíssim en 'l aspecte y en las maneras, als que en 1868 van ser abolits, ab gran alegría dels liberals.

Nosaltres que no volém semblarnos en res als carlins, tamoch voldriam que si 'ls Mossos se restablian, las columnas algunas vegadas s' esposessin á pendre per amichs á alguns de sos enemichs mes acérrims, com los mossos de l' Esquadra de 'n Savalls.

¡Gloria al corresponsal de l' *Independencia Belga!*

Ell fou qui senyalá al gefe de una bateria la casa del rector de Sant Pere de Abanto, en la qual hi notava algun moviment.

Apuntada la pessa, sortí la bomba y cayent al pati, se 'n va dur la cama de 'n Radica y lo cap del Ollo.

Pero se 'n vá dur una cosa millor que tot aixó, y fóu l' esperansa dels carlins, que desde llavors, encare no venhen la boca oberta de un canó, que ja tancan la sèva y fujen desalentats.

Conforme veurán nostres lectors aquesta senmana, á lo nostre dibuixant li caigué un topo en la lámina, que aaantse engrandint li va ocupá la mitat. Esperem en que no está lluny lo dia en que la poguem publicar tal com la teniam feta.

Ara dissimulin.

Tots los republicans francesos treballan ab gran energia pera lograr la disolució de l' Assambla.

Lo mateix Mr. Thiers exclama á tothom qui vulga sentirlo: —«La disolució de l' Assambla no es ja una qüestió republicana, sino un deber patriótic que incumbeix á tots los partits.»

Molt grossa ha sigut la tunda que 'l brigadier Weyler ha sabut donar als carlins valencians, que fins are, ab las sèvas espardanyetas d' espart se reyan de todas las columnas, corrent sempre de la Seca á la Meca, fugint de tota persecució.

Lo resultat de la broma vá ser uns quaranta morts, gran número de ferits, alguns presoners y l' haverse apoderat de molts efectes, entr' ells algunas caixas que contenian 23 mil rals.

¡Otro toro! ¡Otro toro!

A Madrid posaren presos als rectors de tres parroquias; pero al dia següent vá dárse'ls la *libertat*.

Per carlins que fossen, de segur que lo primer que varen experimentar al eixir al carrer, es lo bona qu' es en aquest mon la *libertat*!

S' está traduhint al espanyol la novela de Víctor Hugo, titolada «*Noranta tres.*»

No solzament la novela, sino 'ls fets dels republicans francesos del 93 voldriam que 's traduhisen al espanyol.

¡Ab quin brillo acabariam llavors ab la absurda insurrecció de la Vendée espanyola, de las Provincias Vascongadas!..

EPITAFI.

Aquí descansa un carlí tant lladre y facinerós, qu' ell mateix s' arrancá un os sols per robarlo al butxí.

F. DE LA M.

Al Ollo, l'hi deyan los carlins lo Zumalacárregui d' aquesta guerra.

Zumalacárregui vá morir en lo siti de Bilbao: l' Ollo hi ha mort també.

Que vajan los carlins buscant semblansas, y las balas republicanas establintlas 'le fet.

S' ha mort un metje célebre: un tal Sr. Viahi, que ho era del Papa.

Lo Papa quan ha sabut la sèva mort s' ha mostrat desconsoladíssim.

Jo 'u crech molt bé.

Si 'l que l' hi conservaba la vida ab tant bon éxit, se véu que no ha sigut bó per conservarse la sèva, miréu sino n' hi ha per tirar la tiara al foch.

—Vent del Nort, deya un maniátich en quan feya un xich de vent, y al sentirho D. Climent, esclamava: —Vent fanátich.

A. F. O.

Diu lo corresponsal del *Times* entre 'ls carlins del Nort, que 'l Terso declará que sols regoneixeria aquells deutes contrets anteriorment á la sèva entrada á Espanya.

Aquest desitj de tenir *inglesos* naturalment no pot menos de llamar l' atenció del corresponsal del *Times*; pero no tinga por, que aixó son ditxos.

Si de regoneixe aixó ó alló hagués de dependre que 'l Terso reynés ó deixés de reynar á Espanya, hasta arribaria al punt de regoneixe's apte per divertir al poble fent las forsas pèls carrers de tot' Espanya.

Lo virey d' Egipte se prepara á fer un viatge á París, y París se prepara á rebre 'l de una manera faustuosa.

Per anar á la capital de Fransa y ser bèn obsequiat, no es necessari mes que ser salvatje.

Hi va 'l Shah de Persia y gresca llarga: pèl virey d' Egipte lo mateix: es de creure que quan hi vaja 'l ninyo Terso y en Savalls, tot anirá endoyna.

L' ex-rey de las Dos Sicilias va arribar á Marsella.

A la fonda hi trobá al compositor bufo Offenbach, l' autor de la «Gran Duquesa,» y diu que ab ell va enrahonar ab gran interés, molt llarga estona.

Devia suplicarli que l'hi escribis la música del seu reynat.

Un periódich legitimista diu:

«¡Ah! Es dir que aixó d' haver concedit lo septenat al Mariscal Mac-Mahon va de debó?.. ¡Es dir que 'l nostre rey haurá de fer set anys d' antessala? Donchs no esperéu res de nosaltres?»

Pobres Tersos de Fransa!

De set anys d' antessala 's queixan?.. Ells poguessin contar ab lo triunfo dintre de set sigles!..

En Mañé ha tornat á empendre las sèvas meditacions «*al borde de una tumba.*»

Sols que are ja no s' ocupa de la República, sino del Dr. Letamendi.

Molt malas deuen estar las classes conservadoras, quan cridan ja á un operador tant acreditat.

A nosaltres se 'ns ha dit que se 'ls ha d' amputar lo cor.

¡Com que 'l tenen tant cancerós!..

Lo Czar de Rusia vol anar á visitar á l' Emperatriz Eugenia.

Bèn fet.

May está de sobras un estudi sobre 'ls arbres cayguts.

Y quan vejis la barba del vehí cremar, posa la tèva á remullar.

En lo campament carlista vá donarse un ór-

dre que deya que sería fusellat lo qui tornés la vista endarrera ó retrocedís.

Y encare hi há carlins despres d' aquest ordre y d' haver anat abandonant las posiciones que 'ls ha prés l' exercit?..

Potser que per evitar lo fusellament van abandonarlas cul-arreras y ab la vista sempre endavant...?

Com que son tant *cucos*!..

Tanta pega tenen los carlins que sitian á Bilbao, que molt sovint las sèvas balas que cauhen á la ria, matan als peixos, y l' aygua 'ls tréu á la ribera.

Mentres hi haja carlins que pesquin en profit dels bilbains, no 's rendirá per fam l' heróica vila; y quan los carlins no hi sigan, menos.

FÁBULA FILOSÓFICA.

Cert rector que un nebot ab ell tenia per cuidar del altá, á la sagristia, ab una raspa 'l sorprenqué abressat mes lletja que un pecat; y plé al véure'u de santa irritació sobre d' ell fulminá una excomunió.

Si no vols que un rectó 't declari heretje no abressis may cap lletja.

T.

La major part dels facultatius que tenen los carlins pera la cura dels ferits, son manascals dels poblets del teatro de la guerra.

Cada animal tè lo qu' es mereix.

AL CARAGIRAT FEDERICO ANRICH.

Sonet.

De un manifest, Anrich, en que molt clara fás professió de fe de absolutisme sento parlar, y en que 'l federalisme dius qu' era en tú, de fellons plans mampara.

Fas bé, —si es cert que t' has posat tal tara— d' aná ab los tús al camp del despotisme; fas bé de dú al exercit del carlisme lo refors del blindatge de ta cara.

Fas molt bèn fet d' abandoná 'ls terrenos ahont tè la llibertat sos paladins, fas bé de rompre del cinisme 'ls frenos

descubrintnos qui son los tús afins, que així entre 'ls federals hi há un traïdor menos y un miserable mes entre 'ls carlins.

TARAVILLA.

CANTARELLAS.

May me callas, dihentme sempre que de mi un *bon recort vols*... Vina; y 't daré un sombrero bo per fer *volar* coloms.

A. P.

Qui va dir que tu 'ts lo sol no 's va pas equivocar, que no crech jo que ningú t' haja may pogut mirar.

V. v.

Los carlistas los tocinos se 'n van dur de cert poblet, digam noy ab qui t' *ajuntas* y 't diré *prompte qui ets*.

T. DE S.

Perque 't vaig enganyá un dia dius que soch un miserable: —Encare tinch quatre duros per tirarte 'ls per la cara.

P.

Las *blancas* ans m' agradavan tu 't dius *Blanca* y no n' ets gens; y com per dot no tens *blancas* no vull ser ton *blanco* ¡entents?

X. Y. Z.

EPICRAMAS

Diu en Pau que las famellas
no passan sino mals ratos,
y mil gracias á Dèu dona
d' haverlo fet naixe *matxo*.

T.

—Caball andalús, Pagés,
sempre costa un dineral.
—Donchs lo mèu no 'm costa un ral.
—Será ganga?
—No: es *Inglés*.

A sa mort l' usurer Prat
diu que feu deixas en gran.
—Prou que 'u sè, digué en Joan
fins á mi 'm *deiwá*... pelat.

A. F. O.

Lo solfista Anton Carol
se crema molt dihentli gran,
y aixó que s' està alabant
de que arriba fins al *sol*.

M. M.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés *xaradas* ó *endavinallas* dignes d' insertarse 'ls
ciutadans Ralip, Ningú, Marieta y Conchita modistas, Sabat
tas y Mitjas blavas, Gestus y Tres de secas.

N' han remesas també que haurian de arreglarse 'ls ciu-
tadans B. G. botigué, Ramon Bonhome, Un obrer, Alt y Prim.
Pere Sistellé y Comabella.

Finalment, per mal versificadas, vellas, falsas, mal combi-
nadas, tontas ó per altres defectes, no poden insertarse las
de las otras personas que no van compresas anteriormente y
que tambe 'ns n' han remesas.

Ciudadá Anton Pallús. Sentim no poder insertar lo que 'ns

envia.—Sasac. Deplorém tenir que dirli lo mateix.—M. S.
Sastre. Y lamentém tenirli que dir també.—Joan Tonto. Y
en quan a vostè ho sentim, lo lamentém y ho deplorém tot á
la vegada.—Papanatas. Lo que 'ns remet no va.—Tarras-
sench enamorat. Y lo que 'ns envia no fila.—Enrich Xarau.
Y 'l seu romans no 'ns agrada.—Ralip. Las sévas cantarellas
tamoch.—Marieta y Conchita modistas Idem idem.—Saba-
tas y mitjas blavas. Idem de tienzo.—Comabella. Prengui
candela ab l' anterior.—M. Cadenet. Y vostè prengui altra.
—Un transferidor. Idem.—Jenani Idem idem.—Un Secopli-
cano Idem.—Felip Ganyota. Sentim tenir que dirli lo ma-
teix.—Un Mosquit. Insertarém quan pugem un dels seus
quentos.—Fill de la montanya. ¿Está content vostè?—A. F.
O. Aprofitarém algun epigrama.—Canyeulis. L' hi doném
gracias per las sévas cantarellas.—Tres de secas. Las dugus
cantarellas son d' aprofitar.—Lo batlle. No podem insertar lo
que 'ns envia.—Mech. Quan poguém insertarém lo seu quen-
to.—Roig de la Planxada. L' epigrama bé: las solucions han
vingut tant: á la *xarada* falta que 'ns hi acompanyi la solució.
—S. Alsina. L' hi agrahim la poesia.—Josep Terfi. Encare
que 'ns agradi l' intenció del seu article, no 'us plau lo mo-
do vago com está desarrolat.—Un montanyés. En lo soneto
de vostè hi falta lo principá: los accents.—Onitegram. Y 'ls
seus encare que ben versificats, pecan per fluijos d' idees.—
Alt y prim. Hem aprofitat lo que hem pogut, ¿está content?
—Escanya pits. Lo que 'ns remet no fa per nosaltres.—Ta-
ravieta. Gracias mil perques pensa ab nosaltres; per la nostra
part y com á bona correspondencia mirarém de pensar ab
vostè.

SOLUCIÓ

á la *xarada* y á l' *endavinalla* del
últim número

Per A-NI-MAL en Carlitos;
per OR-XA-TA un valenciá;
y per menjar sempre POMA
no hi ha com los radicals.

TRES DE SECAS.

Han endavinat totas tres solucions: los ciuta-
dans Canyeulis, Un transferidor, Ciudadá de po-
ble, Gestus, Sabatas y Mitjas blavas, Jordi Es-
pardenya, Ramon Bonhome, Un obrer, Un mos-
quit, Marieta y Conchita modistas, Mech, Jena-
ni, Ningú, Ralip, Alt y Prim, Un Secoplicano,
Papanatas, Pere Sistelle y Un Tarrasench ena-
morat.

Han endavinat no mes que las 1.ª y 2.ª los

ciudadá Enrich Xarau; las 1.ª y 3.ª Comabella;
la 1.ª no mes, Magarrinyas; no mes que la 2.ª la
filla del Sr. Rafael; y la 3.ª únicament, Arturo del
Mas y Felip Ganyota.

XARADA

I.

Si véus que ab *tersa* y *primera*
algú pren lo xocolate,
qu' es *segona* son cabell
qu' es *hu* 'l coló de sa cara
y que fora *dos primera*
se 'n dugués, la séva barba;
que 'l mateix que un capella
và cobert ab la sotana,
ja pots dir que n' es un *tot*
sens temor d' equivocarte.

SAMUEL.

II.

(Nova invenció.)

Duas-tres, quatre, tres, quatre-terça,
Tres, quinta-quinta, quatre, quart-dos,
Cinch-duas, quatre, tres, cinch-quart-quinta,
Y hu-dos-tres-quatre, quarta, tres tot.

GESTUS.

ENDAVINALLA.

Me toco ab los dos extrems
y cargolada no estich;
es propi del pacièni
y del infelis lo mitj.

De passions e-tá privat
lo qui 'l mèu trist conjunt té.
¿Encare no?... Ab un instant
que pensis, sabrás lo qu' es.

MANEL MIRAPEIX

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

I. Lopez editor.—Rambla del mitj 20.

LIRBERÍA ESPAÑOLA DE LOPEZ, EDITOR. RAMBLA DEL CENTRO 20.

EL CAÑÓN KRUPP.

PERIODICO METRALLA DE LA GUERRA CIVIL.

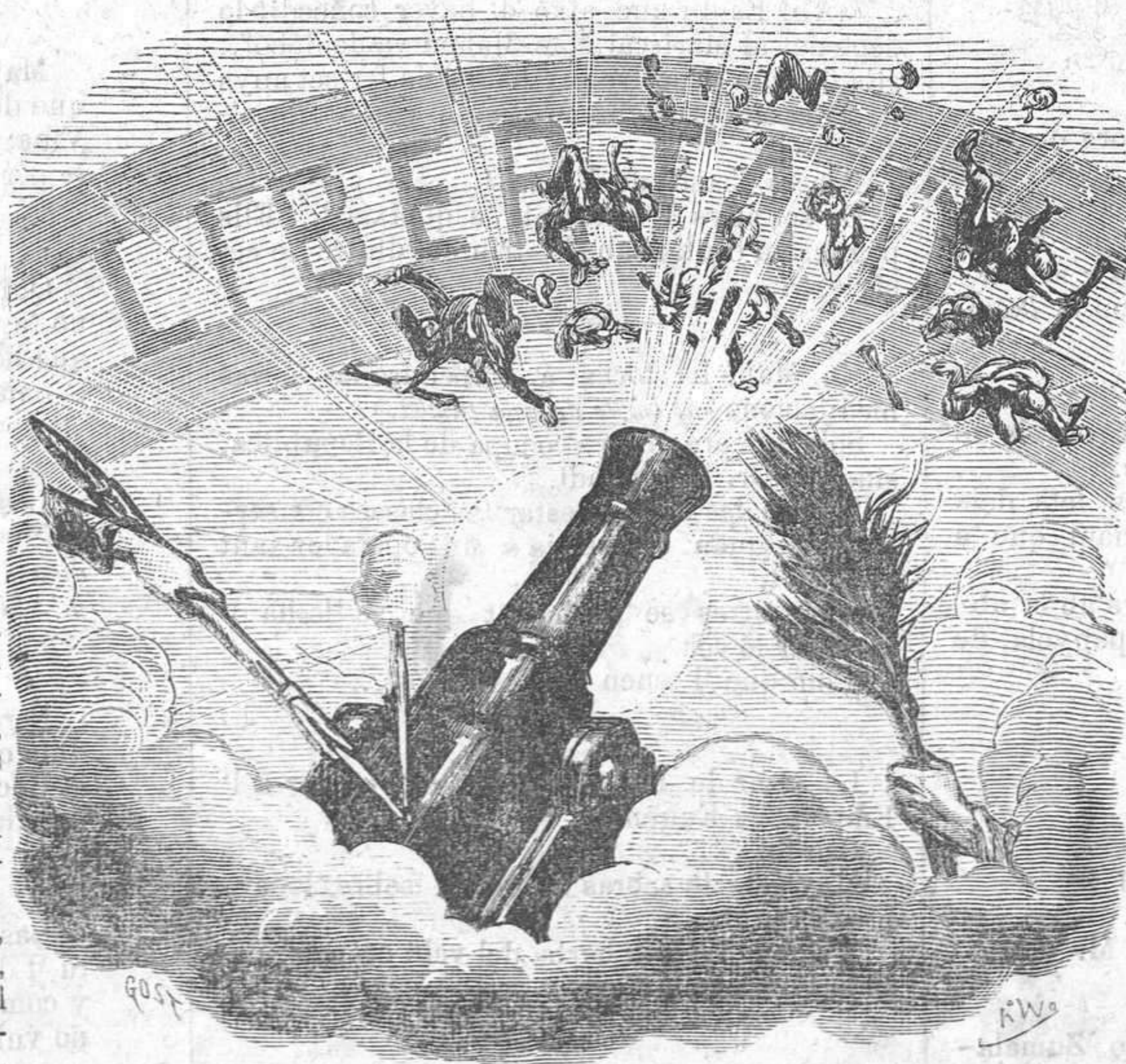
OCHO GRANDES PÁGINAS

TAMAÑO DE

La Campana de Gracia.

4 páginas de ilustración

y 4 de texto.

UN NÚMERO SEMANAL.

Precio del número

4 cuartos.

Suscripción en toda España

6 reales trimestre.

Durante la guerra de Africa publi-
camos EL CAÑÓN KRUPP, mere-
ciendo gran favor del público.

Ahora que la guerra civil ha
tomado gran incremento, solo con
el objeto de levantar el espíritu pú-
blico, contra las hordas carlistas,
sin ninguna idea de lucro, vamos
á publicar EL CAÑÓN KRUPP.

Aparecerá el primer número del
nuevo periódico uno de los prime-
ros dias de la próxima semana.

A mas de chispeantes escritos,
noticias completas de la guerra,
correspondencias origináles del
Norte y de todas partes, donde es-
tá fijo el interés del público, con-
tendrá gracicas caricaturas, bos-
quejos, croquis y grabados de las

escenas mas culminantes de la lucha, retratos auténticos de los persona-
jes de una y otra parte, que en ella mas se distinguen, planos topográfi-

cos, esmeradamente detallados y
de gran interés para cuantos si-
guen el curso de las operacio-
nes, y en fin, todo cuanto sien-
do producto del lápiz y de la plu-
ma pueda interesar al lector, y
contribuir á levantar el espíritu
público.

Queremos, en una palabra, que
el nuevo periódico á mas de ser el
único en su género, no llegue á
tener por sus condiciones de ame-
nidad, variedad y baratura, rival
en toda España.

Al criterio público dejamos el
juicio imparcial de nuestra patrió-
tica empresa.